

kede den del af lovforslaget og sagde, at det vil være til gavn for barnet, at det får trygge opvækstvilkår, og at der er fuld åbenhed om og mulighed for at føle sig knyttet til sin biologiske arv. Og det kan sagtens lade sig gøre.

Vil ministeren afvise, at det kan være i barnets tarv, at man faktisk netop gør sig umage for at lave langt flere åbne adoptioner, end der er lagt op til i lovforslaget?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:48

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Der kan jo være nogle eksempler på, at det kan være i barnets tarv, og derfor er lovforslaget udformet på den måde, at der kun er ét sigte og én prioritet, der er afgørende, og det er barnets tarv. Men fra regeringens side er udgangspunktet for forslaget jo at sikre, at hvis man laver en tvangsadoption, er det altså et familieskifte; så får man en ny familie, en ny stabilitet, en ny omsorg og – det jo derfor, man tvangsadopterer – forhåbentlig en bedre fremtid. Og der er det vigtigt, at der kommer et fuldt familieskifte. Det kan godt være, at der er nogle situationer, hvor man kan bevare en form for relation, men her lovgiver vi jo ikke på vegne af bedsteforældre, men på vegne af barnet.

Vi har kun ét formål med det her lovforslag, og det er at sikre barnets tarv og de bedst mulige fremtidsmuligheder for det barn, ikke at sikre nogle bedsteforældre eller nogle forældre, som ikke har kunnet varetage deres barns tarv.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må konstatere, at der ikke kom noget svar på fru Baastrups spørgsmål om tvangsfjernelse og § 50-undersøgelse, og jeg ved ikke, hvorfor ministeren ikke vil svare på det. Det vil han muligvis ikke, fordi ministeren ikke ved, hvad det handler om. Men det er sådan set lidt uheldigt, fordi det fører videre til den næste diskussion.

Det er en fantastisk konfliktorienteret tilgang, ministeren har til spørgsmålet om åbne adoptioner, det er nøjagtig den konfliktorienterede tilgang, der oprindeligt var, til fælles forældremyndighed. Oprindeligt mente Justitsministeriet, at det med fælles forældremyndighed – og nu snakker jeg slet ikke om samvær, om at dele og

alt muligt andet, men bare om fælles forældremyndighed – var rigtig skidt for barnet, fordi barnet havde brug for rene linjer, og det er nøjagtig den samme argumentation, som ministeren fremfører her. Barnet har ikke brug for rene linjer, barnet alene. Barnet har brug for kærlighed, og barnet har faktisk også brug for – jeg sagde under min tale, at her havde jeg selv flyttet mig meget – i de allerfleste tilfælde også at kende sin identitet, altså slægtskabet.

Hvorfor i alverden kommer ministeren med konfliktløsninger hele tiden? Det er helt vildt, og det passer ikke til livet.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:50

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil med al respekt for fru Lone Dybkjærs store indsats på det her område sige, at jeg sådan set er enig i, at når vi taler om normalt fungerende familier, er situationen med hensyn til fælles forældremyndighed bare fuldstændig anderledes med den lov, som vi har nu, og som jo er blevet til bl.a. ved hjælp af fru Lone Dybkjærs indsats. Jeg er enig i det udgangspunkt, fru Lone Dybkjær har, med hensyn til tvangsadopterede børn, for der taler vi altså om familier, som er fuldstændig splittede, så forældrene ikke har mulighed for at varetage deres børns tarv, men der er relativt få tilfælde.

Men det her er slet ikke for at skabe konflikter fra min side. Jeg har kun det som formål at tænke på, hvad der er bedst for børnene, og vi taler altså om nogle forældre, som er fuldstændig ude af stand til at varetage deres børns tarv, og det går endda så vidt, at man heller ikke engang vil kunne tro på, at de kan gøre det i fremtiden. Og det er jo altså en ret kategorisk beslutning, der skal træffes. Når man så har truffet den beslutning, kan man kun tænke på børnene og spørge: Hvad er så bedst for dem? Svaret er, at det er et samlet familieliv og en ny familie, som de kan forholde sig til.

Så kan det godt være, at man i nogle tilfælde vil stå i den situation, at man skal bevare relationen til den biologiske slægt, men jeg vil slet ikke tage stilling til det, for det må man vurdere i hvert enkelt tilfælde.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lone Dybkjær.